

- 3) Προκειμένου να καθοριστεί η έννοια των μη δικαιων τιμών του άρθρου 102, [παράγραφος 2,] εδάφιο α', της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πεδίο της διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, είναι αναγκαίο και επαρκεί να χρησιμοποιείται ο δείκτης ισοτιμίας αγοραστικής δύναμης όπως προκύπτει από το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν;
- 4) Πρέπει η σύγκριση των χρεώσεων να γίνεται ως προς κάθε διαφορετική κατηγορία χρεώσεων ή σε σχέση με το μέσο επίπεδο των χρεώσεων;
- 5) Πότε πρέπει να θεωρείται αισθητή η διαφορά στις χρεώσεις που εξετάζονται υπό το πρίσμα της έννοιας των μη δικαιων τιμών του άρθρου 102, [παράγραφος 2,] εδάφιο α', της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πότε και να εναπόκειται στον οικονομικό φορέα με δεσπόζουσα θέση να αποδείξει ότι οι χρεώσεις του είναι δικαίες;
- 6) Τι πληροφορίες μπορεί εύλογα να αναμένονται από τον οικονομικό φορέα προς απόδειξη του δικαιου χαρακτήρα των χρεώσεων που αφορούν έργα προστατευόμενα από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 102, [παράγραφος 2,] εδάφιο α', της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον το κόστος παραγωγής των έργων αυτών δεν μπορεί να υπολογισθεί όπως στην περίπτωση αγαθών υλικής φύσεως; Πρέπει να λαμβάνονται αποκλειστικά υπόψη οι διοικητικές δαπάνες του οργανισμού διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων;
- 7) Πρέπει, σε περίπτωση παραβίασης του δικαίου του ανταγωνισμού, για τον καθορισμό προστίμου να εξαιρούνται από τον κύκλο εργασιών ενός οργανισμού διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων οι αμοιβές που ο εν λόγω οικονομικός φορέας καταβάλλει στους δημιουργούς;

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)
(Ηνωμένο Βασίλειο) στις 6 Απριλίου 2016 — Peter Fisher, Stephen Fisher και Anne Fisher κατά
Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs**

(Υπόθεση C-192/16)

(2016/C 200/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Upper Tribunal (Tax και Chancery Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Peter Fisher, Stephen Fisher και Anne Fisher

Εφεσίβλητοι: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Παραμβαίνουσα: Her Majesty's Government of Gibraltar

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Για τους σκοπούς του άρθρου 49 ΣΛΕΕ (ελευθερία εγκαταστάσεως) και υπό το πρίσμα της συνταγματικής σχέσεως μεταξύ του Γιβραλτάρ και του Ηνωμένου Βασιλείου:
 - 1.1. Πρέπει το Γιβραλτάρ και το Ηνωμένο Βασίλειο να αντιμετωπίζονται ως εάν ήσαν μέρος ενός και του αυτού κράτους μέλους (α) για τους σκοπούς του δικαίου της Ένωσης και, αν ναι, έχει τούτο ως συνέπεια ότι το άρθρο 49 ΣΛΕΕ δεν έχει εφαρμογή μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και του Γιβραλτάρ παρά μόνον κατά το μέτρο που δύναται να εφαρμοστεί επί εσωτερικού μέτρου, ή επικουρικός (β) για τους σκοπούς του άρθρου 49 ΣΛΕΕ λαμβανομένου μεμονωμένως, οπότε το εν λόγω άρθρο δεν έχει εφαρμογή παρά μόνον κατά το μέτρο που δύναται να εφαρμοστεί επί εσωτερικού μέτρου; Επικουρικός,
 - 1.2. Λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 355, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, έχει το Γιβραλτάρ το συνταγματικό καθεστώς χωριστού από το Ηνωμένο Βασίλειο εδάφους εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αποτέλεσμα είτε (α) ότι η άσκηση του δικαιώματος εγκαταστάσεως μεταξύ του Γιβραλτάρ και του Ηνωμένου Βασιλείου πρέπει να θεωρείται ως εμπύπτουσα στο εμπόριο εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τους σκοπούς του άρθρου 49 ΣΛΕΕ, είτε (β) ότι το άρθρο 49 ΣΛΕΕ έχει εφαρμογή προκειμένου να απαγορευθούν περιορισμοί τής από υπηκόους του Ηνωμένου Βασιλείου ασκήσεως του δικαιώματος εγκαταστάσεως στο Γιβραλτάρ (ως χωριστή οντότητα); Επικουρικός,

- 1.3. Πρέπει το Γιβραλτάρ να αντιμετωπίζεται ως τρίτη χώρα ή τρίτο έδαφος, με αποτέλεσμα το δικαίωμα της Ένωσης να έχει εφαρμογή όσον αφορά τις συναλλαγές μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και του Γιβραλτάρ μόνο στις περιπτώσεις όπου το δικαίωμα της Ένωσης εφαρμόζεται μεταξύ κράτους μέλους και μη κράτους μέλους; Επικουρικώς,
- 1.4. Πρέπει η συνταγματική σχέση μεταξύ του Γιβραλτάρ και του Ηνωμένου Βασιλείου να αντιμετωπίζεται με κάποιον άλλο τρόπο για τους σκοπούς του άρθρου 49 ΣΛΕΕ;
- 2) Κατά ποιον τρόπο διαφοροποιείται (αν όντως διαφοροποιείται) η απάντηση στα ανωτέρω ερωτήματα αν εξεταστούν στο πλαίσιο του άρθρου 63 ΣΛΕΕ (και επομένως όσον αφορά την ελεύθερη κίνηση κεφαλαίων) και όχι του άρθρου 49 ΣΛΕΕ;

Προσφυγή της 12ης Απριλίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-202/16)

(2016/C 200/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά και Ε. Sanfrutos Cano)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

- να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, ανεχόμενη την προβληματική λειτουργία του χώρου υγειονομικής ταφής απορριμμάτων (ΧΥΤΑ) Τεμπλονίου, ο οποίος δεν πληροί τις προϋποθέσεις και απαιτήσεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας της Ένωσης δυνάμει του άρθρου 13 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ ⁽¹⁾ για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών, και των άρθρων 8(α), 11 παράγραφος 1, καθώς και του παραρτήματος Ι της οδηγίας 99/31/ΕΚ ⁽²⁾ περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις εν λόγω διατάξεις.
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Η παρούσα υπόθεση αφορά στη μη συμμόρφωση της Ελληνικής Δημοκρατίας προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το άρθρο 13 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών, και τα άρθρα 8(α) και 11 παράγραφος 1, καθώς και του παραρτήματος Ι της οδηγίας 99/31/ΕΚ περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων. Η παραβίαση των εν λόγω διατάξεων αναφέρεται στη λειτουργία του Χώρου Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων (στο εξής ΧΥΤΑ) στο Τεμπλόνι της Κέρκυρας.
2. Αντικείμενο της παρούσας προσφυγής αποτελούν η προβληματική λειτουργία του ΧΥΤΑ Τεμπλονίου και οι βλαβερές επιπτώσεις του στο περιβάλλον, σε συνδυασμό με τη μη λήψη από τις ελληνικές αρχές των απαραίτητων και προβλεπόμενων από την Ευρωπαϊκή νομοθεσία μέτρων, ώστε να μπορέσει ο ΧΥΤΑ να λειτουργήσει σε πλήρη συμμόρφωση με τις προϋποθέσεις και απαιτήσεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας της Ένωσης.
3. Η Επιτροπή, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας παράβασης, είχε εντοπίσει διάφορα προβλήματα δυσλειτουργίας του ΧΥΤΑ, τα οποία διαπιστώθηκαν από διάφορες αυτοψίες που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ 2009 και 2012 από τις αρμόδιες ελληνικές αρχές.